

Marcel Pronk blijft op zoek naar de kick

DOOR KEES VAN DALSEM

EGMOND AAN ZEE - Marcel Pronk blijft op zoek gaan naar de kick. De 33-jarige motorsporter uit Egmond aan Zee staat begin januari voor de tweede keer aan de start van de Dakar Rally. Dit keer door Zuid-Amerika. „Het is gevaarlijk, ja, maar schaken vind ik niet leuk en dammen ook niet.”

Dat de grootste en zwaarste rally dit jaar door Zuid-Amerika gaat is uit veiligheidsoverwegingen. Vorig jaar, toen Pronk met een heupblessure na een eerder val noodgedwongen aan de kant moest blijven staan, ging de rally door Afrika op het laatste moment niet door na de dreiging van aanslagen.

Bij Zuid-Amerika denk je niet zo snel aan een zanderige woestijn zoals de Sahara, die de ridders normaal moeten doorkuizen. Maar de rally door Argentinië en Chili belooft zwaarder te worden dan de race door Afrika. „Het schijnt technischer te zijn”, zegt Pronk. „Met veel meer zand. Ik ben nog nooit in Zuid-Amerika geweest, dus we zullen wel zien.”

Dubai

In het havengebied van Amsterdam runt hij samen met zijn broer Pronk Multiservice, een internationaal bedrijf gespecialiseerd in het vastsjorren van lading op schepen. Het bedrijf kent inmiddels vestigingen in België en Dubai. Binnenkort gaat Pronk ook verhuizen naar het oliestaatje om de tak daar verder te ontwikkelen. „Ik hou van reizen en een beetje avontuur. Ik ben nog op zoek naar een appartement voor mij en mijn vriendin. Het is alleen niet te betalen daar.”

In Dubai is ook zijn motor geprepareerd. Pronk rijdt, als enige van het deelnemersveld, op een lichte Honda 450 met een speciaal door Gekko gefabriceerde kit. „Omdat mijn fiets maar 155 kilogram weegt is hij veel wendbaarder. En je pakt de Honda even iets makkelijker van de grond als je gevallen bent. De meeste andere fietsen wegen tussen de 175 en 225 kilo. Dat voel je wel na tien keer. Het

enige nadeel is dat de motor wat minder stabiel op de weg ligt. Op rechte stukken pak je iets minder rust dan op een zware KTM.”

Het grootste voordeel voor Pronk is de betrouwbaarheid van de 450. „In Dubai kunnen ze fantastisch testen. Ik heb met hetzelfde type motor dit jaar ook de Transorientale van Sint Petersburg naar Peking gereden. Er is helemaal niks stuk gegaan.”

Uitrijden

Pronk werd zesde in de monsterrally. In de Dakar door Zuid-Amerika hoopt hij op een plek bij de eerste vijftig, maar uitrijden is het hoofddoel. „Bij mijn eerste Dakar werd ik verrassend veertigste. Het zou heel knap zijn als ik dat kan herhalen. Aan de Dakar doen zoveel goede ridders mee. Er staan 230 coureurs aan de start.”

De coureur uit Egmond aan Zee doet mee voor de lol. Hij gaat geen extra risico nemen om een plekje hoger te eindigen. „Als ik me niet lekker voel op een bepaald parcours, dan laat ga ik niet achter snellere ridders aanrijden. Op stenen voel ik mij bijvoorbeeld niet zo fijn. Dat maak ik wel weer goed op zand, denk ik dan bij mezelf.”

De tijd die Pronk misschien verliest door zijn voorzichtigheid, maakt hij weer goed met navigeren. „Ik ben vrij eigenwijs en durf ook rechts te gaan als ik een groep linksaf zie slaan en ik denk dat dat niet de goede route is. Ik rijd daarom het liefste in mijn eentje. Maar ik maak ook wel eens fouten hoor.” In de Transorientale maakte Pronk ook naam als navigator. In China werd hij een paar keer ingehaald door de snellere jongens. „Toen ze drie keer ver-

keerd waren gereden, zijn ze maar achter mij aan blijven rijden.”

Hij rijdt al jaren op de motor. Hij begon op de weg en stapte daarna over naar de enduro-klasse. Voor de kick. „Schaken

vind ik niet leuk en dammen ook niet. Ik vind racen leuk en ik ben er ook redelijk goed in.” Trainen doet Pronk niet zoveel. „Door mijn kunstheup kan ik niet meer hardlopen. Gelukkig heb ik een vrij goede basiscon-

ditie, waardoor ik wel mee kan komen. Ze noemen me ook wel de bionische man”, zegt hij lachend. „Gelukkig heb ik helemaal geen last als ik op de motor zit. Na de Transorientale ben ik ook meteen langs gegaan

bij de specialist. Hij kon niks vinden en ik mag gelukkig van hem blijven rijden. Die dokter is mijn vriend.” Zo lang hij nog zonder pijn op de motor kan blijven rijden, gaat Pronk door met zijn hobby.

„Misschien dat ik ooit met een auto meedoe. Alleen is dat vier keer zo duur als met de motor. Veel motorrijders worden gevraagd als navigator in een auto. Maar ik zal dat niet zo snel doen. Ik wil rijden.”